Naționalismul lui Eminescu

S'au împlinit 90 de ani dela nașterea celui mai mare geniu poetic pe care l-a avut neamul nostru: Mihail Eminescu.

Neînțeles de unii dintre contimporanii săi, perspectiva vremii a făcut însă, ca opera sa poetică și ideile sale de adâncă cugetare să intre în patrimoniul culturii românești ca un tezaur scump.

Creator al liricei noastre, cu frumuseți de armonie și rezonanțe sufletești neasemuite, turnate în forme de grai ce te vrăjesc, gânditor profund, care în meditațiile sale a ridicat poezia filozofică la culmi neatinse de alții, — Mihail Eminescu este pentru neamul nostru prin ideile sale politice și un mare deschizător de drumuri luminoase în câmpul naționalismului.

Doctrina sa naționalistă, cuprinsă atât în poeziile sale, cât și în articolele de ziar, n'are un fundament retoric, efemer. Isvorăște din dragostea adâncă de neam, din permanenta preocupare de a-și vedea nația unită și stăpână pe destinele ei.

Iubirea aceasta nețărmurită față de neam, care a dat naștere în literatura noastră celor mai frumoase și răscolitoare evocări poetice, iar în gândirea politică unei profunde doctrine naționaliste, Eminescu și-o trage din adâncirea istoriei poporului nostru. A iubit trecutul neamului și-a dat norme de conducere cu viziune de profet. Tradiționalist prin fire, nu putea vedea propășirea unei națiuni, care rupe legătura cu trecutul, împrumutând forme ce nu i se potrivesc. Partizan al „desvoltării istorice", Eminescu era preocupat de grija de „a împăca formele trecutului cu exigențele viitorului, asigurând statului continuitatea de desvoltare".

In epoca sa, Eminescu imputa conducătorilor că legile țării sunt străine, făurite într'un stadiu de evoluție socială, cari la noi nu fusese încă. Legile trebuiau să isvorască din realitățile proprii fiecărei națiuni, în raport cu nivelul ei de desvoltare.

Tradiționalismul lui Eminescu transpus pe plan social, are ca rezultat, după cum se desprinde din scrierile sale, grija evidentă pentru țărănime, care constitue într'un stat agricol elementul de bază.

In concepția lui Eminescu țărănimea înfățișează caracterul etnic al națiunei, ea este depozitara tradițiilor și comorilor de artă populară, ea „exploatează deadreptul natura, care produce materiile brute". In schimb statul este obligat să ia măsuri ca românimea să nu fie spoliată de pătura de parveniți și de scursături din câte și patru unghiurile lumii".

Activitățile producătoare fiind în mâinele străinilor, poporul trăia în mizerie și sărăcie. Eminescu preconiza ridicarea din punct de vedere economic a tuturor claselor sociale, indepărtându-se spoliatorii și acaparatorii străini.

Intr'un articol, spune Eminescu, „sărăcia este isvorul a aproape tuturor relelor din lume: boala, darul beției, furtișagul, zavistuirea bunurilor altuia, traiul rău în familie, lipsa de credință, răutatea, aproape toate sunt câștigate sau prin sărăcie proprie sau prin sărăcia strămoșilor.. Calitățile morale ale unui popor atârnă, — abstrăgând de climă și de rasă, — dela starea sa economică.

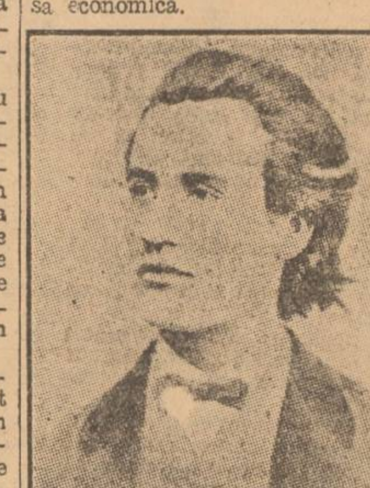

M. EMINESCU

Blândețea caracteristică a poporului românesc dovedește că în trecut el a trăit economicește mulțumit, c'a avut ce-i trebuia".

Ca soluții, Eminescu preconizează: Economia românească să fie a națiunii, nu a străinilor.

Viața agricolă și industriile casnice naționale să fie încurajate.

Să se înfrâneze specula făcută de străini și să se sporească producția și producătorii naționali, iar la baza economiei naționale să se așeze o viață agricolă și industrială casnică românească.

Toate acestea nu se pot realiza atât timp, cât clasa diriguitoare este influențată de „pătura suprapusă a veneticilor fără tradiții, fără patrie, fără trecut", spune Eminescu.

Lupta aceasta împotriva străinilor și înstrăinaților constitue o dogmă pentru marele nostru poet. Naționalismul său pe această temă găsește accente din cele mai profunde nu numai în articolele de ziar, dar chiar în poeziile sale. Doina „Dela Nistru pân' la Tisa"... este icoana vie a realităților tragice prin care a trecut poporul român.

Decenii dearândul ideile lui Eminescu s'au frământat în sufletul neamului. Astăzi începe să capete înfăptuire, sub regimul național-legionar.

Eminescu, — cum spune d. Murărașu, într'un studiu al d-sale — „ne-a fixat un ideal de națiune creatoare de cultură și civilizație proprie, națiune condusă de oameni capabili să o facă să-și realizeze, în fapt, virtualitățile ei, dar a fixat și mijlocul prin care se poate ajunge la aceasta: munca și reorganizarea societății pe baza muncii și meritului".

Omagiul cel mai curat pe care putem să-l aducem poetului, cu prilejul acestei aniversări, este să răspândim cât mai mult opera sa, până în cele mai de jos straturi ale poporului.

C. ȘOLDAN

Reorganizarea pregătirii premilitare

Nu poate nimeni contesta foloasele pe care o pregătire premilitară, chibzuit organizată și bine realizată, le poate aduce armatei unui stat conștient de timpurile grele, prin care trecem.

Trebue să recunoaștem, însă, că în ceea ce privește pregătirea premilitară a tineretului nostru, nu s'au putut obține rezultate scontate din cauza unei inițiale alcătuiri, ce s'a dovedit a fi cu totul defectuoasă.

Iată pentru ce, d. general Antonescu, Conducătorul Statului, a hotărât ca printr'un decret-lege să suspende funcționarea pregătirii premilitare a tineretului românesc sub forma ei actuală.

Ținând seamă de însuș raportul d-lui subsecretar de Stat al armatei de uscat, referitor la această problemă a pregătirei premilitare, putem constata că modul în care funcționa această instituție de stat suferea de următoarele lacune:

Pregătirea premilitară nu se ocupa suficient de latura culturală și educativă a masselor tineretului, mulțumindu-se doar să difuzeze câteva din punctele programului militar, de multe ori prost înțeles sau lamentabil executat (din cauza calității cu totul aproximative a majorității instructorilor) care în loc să pregătească pe viitorul ostaș, sădind în el spiritul militar și deslușindu-i înclinațiile spre anumite specialități, făceau din tânărul sosit la cazarmă un element ce trebuia desbărat de toate greșelile învățate.

Dar nu numai atât, pregătirea premilitară înjghebată fără multă bătae de cap de fostul regim, nesocotea și un factor esențial de care trebue să se țină seamă într'o țară agricolă ca a noastră: munca câmpului.

Tânărul nu trebue luat dela coarnele plugului în epocile cele mai rodnice ale anului pentru a repeta până la exasperare același pas de paradă sau veșnica prezentare a armei pentru onor.

In plus, premilităria noastră reușise să devie antipatică tuturora (întocmai ca și defuncta organizație a Străjii Țării) pentru timpul prost ales în care înțelegea să-și manifeste activitatea: Duminica și sărbătorile.

Dovada cea mai concretă a acestei impopularități, care făcea ca pregătirea premilitară să fie în loc de un mijloc de atracție al tineretului, o adevărată corvoadă, o constitue amenzile destul de însemnate (57.000.000 lei) cu cari fuseseră sancționați cei ce nu se prezentau regulat la orele destinate acestor exerciții.

Faptul de a amnistia pe toți cei ce fuseseră amendați pentru neparticiparea lor în trecut la pregătirea premilitară și mai ales suspendarea funcționării acestei instituții până la radicala ei reorganizare pe temeiuri legate de realitățile vieții noastre românești, constitue un nou și unanim apreciat aport adus pentru refacerea viitoare a țării noastre, atât de greu încercată în ultimul timp.

Gr. O. I.

Exemplara pedepsire a unui șofer vinovat

COMUNICAT

In seara zilei de 28 Noembrie 1940, orele 19.40 un autocamion aparținând armatei, venind cu viteză mare și cu luminile stinse, a lovit din spate coloana de elevi a unui liceu militar, care era în drum spre locul unde urma să se servească masa, omorând pe 2 dintre elevi și rănind pe alți 14, dintre care 3 mai grav.

Autocamionul era condus de soldatul șofer Stănicel Dumitru, care se afla în stare de ebrietate.

Fiind trimis în judecata tribunalului militar, soldatul Stănicel Dumitru a fost condamnat la maximul pedepsei prevăzută de art. 467 c. p. (omor prin imprudență), adică la 3 ani închisoare corecțională și 5000 lei amendă.

Dela colegiul medicilor

Colegiul Medicilor aduce la cunoștința medicilor creștini că sunt invitați să se prezinte de urgență la sediul Colegiului, din str. Română nr. 8 (Blocul A. G. I. R.) pentru a completa formularele necesare întocmirii tabelului cerut de ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, direcția mobilizării O. N. T. și A. P.

ANUL JUDICIAR

(Urmare și sfârșit)

de ION I. NEDELESCU

MARILE AFACERI...

Odinioară constituiau crucialele „anilor judiciari" și recapitularea scandalului și senzaționalului lor, forma, câte odată, principala rațiune a recapitulării însăși.

Anul 1940 a fost, relativ, sărac în astfel de mari afaceri. Câte bruma au răbufnit, s'au lichidat într'însul și au lăsat chiar o atmosferă de amărăciune și desgust în conștiința opiniei publice, tăinuind într'însele — adesea — cu totul altceva decât preocuparea de justiție adevărată a celor cari le-au pornit și în orice caz și altcevà, inavuabil, decât aparențele în cari au fost investmântate.

Bunăoară:

Procesul Ferrochimica, pe care Statul — pretins păgubit cu lei 2 miliarde 570 milioane 730 mii 200 (vai! ce migală la numărătoarea în vânt...) — l-a pierdut, și în penal și în civil, definitiv, până la înalta Curte; și s'a încheiat cu moartea principalului învinuit, bietul general Lucescu, chiar în clipa când ziarele îi aduceau, la țară, știrea că înfsârșit i s'a recunoscut nevinovăția, după zece ani de bănuială, de acuză nedreaptă, de jigniri, etc...

Procesul răsunătoarelor fraude și abusuri cu fondurile fostului Subsecretariat de Stat — de pomină — al Propagandei și Presei, de sub guvernarea sinistrului Călinescu, în care sunt implicați până acum: fosta excelență Eugen Titeanu, directorii săi Victor Alboteanu, D. Suchianu, ș. a.

Procesul delapidărilor dela Primăria Capitalei, în cari justiția a osândit cu severitate pe I. Antonie, Gh. Udroiu, Mircea Ionescu, R. Popovici ș. a.

Procesul criminalilor Matei Manta și N. Târnoveanu-Someș, primii condamnați la moarte, în respectul legilor, de justiția națională (celui dintâi i s'a comutat osânda în muncă silnică, celalt însă a fost pus la zid).

Procesul Max Aușnit: cutie cu surprize, s'a terminat provizoriu, adică în prima fază, cu condamnarea fostului magnat al metalurgiei române, la șase ani închisoare.

Procesul I. P. S. S. mitropolit Gurie al Basarabiei: Inaltul prelat târât de furia dementă a politicianismului, sub hula publică, a fost apărat, în fine, de orice pără, de Suprema Instanță;

Procesul traficurilor de la C. F. R.: 100 milioane de lei prădate prin recalcularea hoțească a fractelor de transporturi și prin restituirea frauduloasă a diferențelor, — de 100 de infractori (în cap cu Efraim Schachter, Vladimir Gologorski, Maiman, Th. Moscopol & Comp. — condamnați, după zece ani de amânări, la... 100 de ani închisoare; și

Procesul terorismului bestial maghiar deslănțuit pe meleagurile Transilvaniei, în veci românească, de bandele spionului oficial pestan Agostin Kubat Szolkay încadrate exclusiv cu ovrei unguri comuniști culeși din rigolele societății etc...

*

Insemnăm apoi, în treacăt seria marilor procese — moștenite an după an pe condicile instanțelor — până la totala lor „desumflare":

Falimentul fraudulos al băncuțelor pirate „DEALUL SPIREI" și „MERCUR" în care au eșuat, iremediabil, vreo 70 milioane lei, sustrase prin portofolii fictive reescontate misterios Băncii Naționale a României.

Asasinatul — ultimul asasinat politic — din T. Severin (G. Trocan acuzat că a împușcat pe fostul prefect Marius Vorvoreanu s'a încheiat după ani și ani de patimi și violențe cu achitarea bănuitului);

Traficul cu contractele de înarmarea Țării (SKODA - dr. BOILĂ), a rămas tot în.. continuare și pe 1941, cu toate șansele și surprisele inerente acestor cauze;

Exproprierea frauduloasă a constructiilor de pe domeniul Glavce din Tg. Ungheni (după casare, readusă în judecata Curții criminale cu toți „actorii" ei: I. Păscăluță, Octav Petrescu, D. Turtureanu & Comp.);

OTRAVITORII CU SPIRT METILIC (1929-1941): Herman Schader, H. Haimsohn, Avram Kohn, trimis — deasemenea — prin casare, la Curtea de apel s. III-a;

Escrocheria cu asigurări fictive și împrumuturi consecinte — firește tot fictive în acte dar efective în plăți — de peste 14 milioane lei, săvârșită în dauna „Generalei" de A Kaiser & Comp. e definitiv sancționată până la Inalta Curte după 14 ani de desbateri ș. a.

*

Ajungem astfel la infracțiunile curente ce au împânat, zi cu zi, cronicile și au înfundat pușcăriile.

Le enumerăm, rapid, mai mult din obișnuința... catagrafiei:

Escrocherii de sezon: Coralie Vladoyanu de Marty de Monthon, a extorcat zeci de victime cu sute de mii de lei spre a le procura lemne de foc, ieftine;

Kanton Samuel, a stors tuturor întreprinderilor „culante" sume ametitoare spre a organiza expediții de ovrei războinici în ajutorul Finlandei eroice;

Beiller Meer Millo, Marcu Rahmil Radian, Zissmann Victor, Binckis Martin, Zilberman Iancu ș. a. inventează industrii fictive spre a obține mobilizări pe loc pentru ovreii... iubitori de patrie;

Matache I. L. Kart, Romulus Boteanu, Iancu Abramovici și W. Spitz, escrocii ziarelor nou lansate;

Haim Iancu, T. Grumberg, N. Negoiță, I. Pălănceanu et comp. specialiștii negocierilor frauduloase de fracte false;

Ancel și G. Bilchis, David Schwartz și H. Eisenberg, maeștrii scontului de polițe cu giruri plăsmuite;

Otto Stern & Comp., eroii foragiilor indirecte în perimetrele petrolifere ale Statului român;

Fr. Templer, S. Drimmer, E. Andermann, I. Nuhăm Frenkel zis Marshall ș. a. escrocii căsătoriilor ratate (zestre fără neveste);

Chan Goldner și Ernst Braunstein, autorii răsunătoarei hoții, cu bilete de curse măsluite etc...

Charles Carniol, M. Grozew, Sally și Herșcu Nanzer și alți zeci, sute, imensa majoritate din aceiaș categorie, toți infractori ai contractului de consignație, cea mai importantă legiuire, din anii din urmă, pentru ocrotirea comerțului.

Legiuitorul ar trebui să prevadă în viitor că stingerea acțiunei publice — prin împăcarea părților — nu poate opera decât dupăce și societatea a fost desdăunată de prejudiciul suferit.

P. Hertz, Manase M. Goldentel, Ihil Moser, Fr. Ițicovici, Haralamb Herșcovici, Moise Sammy Hächtel ș. a. învinuiți de „înșelăciune în convențiuni", *utilă inovațiune a codului penal din 1937, deopotrivă de demnă de relevat, nu numai ca inițiativă legislativă dar și ca folos social.*

Herman Becker, Walter Gherman, Rebeca David, Bigica Grimberg, Karola Lechița etc.., ovreice, unguroaice și... ovrei unguri!

Constatarea trebuie să cheme, măcar în anul ce vine, toată atenția asupra acestui soi de infractori și asupra îndeletnicirii lor, abjecte, nu numai pentru fixarea tratamentului represiv în materie dar și pentru sesizarea tâlcului exact al împrejurării că aceste focare de perdițiune și de spionaj sunt patronate pururi de aceleași jivine.

Observația de mai sus e și mai accentuată în raport cu tripourile ai căror stâlpi sunt:

Kissler Solomon, Sass Maria, Mäss G., Hofner Markus, I. Ettingher, Leibovici Haim, Mendel Lebner, Leib Herș Schreier, M Wiinberg, Marcel Fullman, etc. adică — tot „ei".

In fine mita, delict până deunăzi pedepsit cu 3—5 ani maximum, după... obraz, a fost prefăcută în crimă!

S'a sporit astfel riscul corupției la maximum.

E de așteptat astfel că, măcar din această cauză — dacă nu prin efectele *altei* politice administrative — vom înregistra stări mai fericite și în acest domeniu.

Fapt e că primii trei „criminali" sunt mituitori — nu mituiți (căci tentația șperțului n'a biruit rezistența morală a victimelor) — și câte trei... ovrei!

Ce să mai spui?!

*

Oricât de sumară recapitularea, e pe deplin îndreptățită credem asertiunea noastră de mai sus că, anul judiciar încheiat se caracterizează prin o vădită reducere a marilor afaceri și printr'un neînchipuit spor al micilor afaceri, penale.

E tot atât de învederat însă că, și în cele mari ca și în cele mici, anul încheiat acuză o mult sporită doză de neromâni în massa infractorilor.

Să sperăm că anul în care pășim va curma radical și această stare de lucruri.

SPRE A INCHEIA ȘI ACEST CAPITOL

..Mai înscriem aci, din principalele „fapte" ce au stăruit în cronica judiciară a anului sfârșit, următoarele:

PRABUȘIREA BLOCKULUI „CARLTON" și catastrofala nenorocire cășunată.

Au fost arestați cu acest prilej arhitectul G. M. Cantacuzino, autorul planurilor edificiului și frații Schindl, Schattenberg ș. a. executanții acestui plan, sub învinuirea de „omor prin imprudență".

E greu de știut ce aduce anul nou în acest proces.

Cronica noastră a desprins însă dintr'însul un grav aspect al problemei atât de vaste a RASPUNDERII PROFESIONALE; și credem că legiuitorul se va sesiza și își va rosti cuvântul asupra-i.

ABUZURILE CRIMINALE DELA PREFECTURA POLIȚIEI CAPITALEI: comisarii P. Gheorghiu, Pavel Patriciu, I. Dumitrescu, ș.a., cari au maltratat și șperțuit în umbra șefilor toleranți sau interesați.

Și în această privință anul nou judiciar trebuie să aducă îndreptări radicale.

Activitatea poliției judiciare cată a se desfășura în viitor numai în prezența și sub veghea și răspunderea unor magistrați de serviciu permanent.

Măcar până se vor schimba oamenii și moravurile înscăunate de vremurile aprige ce ne-au stăpânit până mai eri.

MONEDA NAȚIONALA ȘI BURSA NEAGRA

Capitolul ar putea să poarte — fără greșală — chiar denumirea: **anul traficurilor de devize.**

In acest chip ar fi și mai pregnant, și mai exact. Căci anul judiciar ce s'a încheiat a fost, prin excelență, anul celor mai cutezătoare, ingenioase și prădalnice infracțiuni ce s'au comis cândva — în țara noastră — dela 1932, de când s'au pornit reglementările diverse în materie — până azi.

Am voit însă să menajăm și aci scrupulele cenzurii.

Observăm de aceea, din capul locului, că printre caracteristicile anului încheiat se vădește și aceea a fricțiunilor ivite între legile de ocrotirea monedei naționale și fărădelegile „bursei negre".

S'a stilizat în această privință pe plan mai restrîns, de sigur știuta controversă doctrinară: legea crează dreptul sau dreptul crează legea?

De astă dată însă controversa a luat o aparență de sofism: **legile devizelor au stârnit traficurile de acest soiu, ori delirul de traficuri a sporit legile?**

Ceeace este adevărat, e că pe măsură ce legile și regulamentele diverse, multiple, variate, de fie ce zi aproape, referitoare la devize, se înmulțeau, — în aceiaș măsură fraudele la aceste legiuiri se perfecționau și ele, creșteau în număr și în amploare, de nu mai prididеau cronicile judiciare să le cuprindă.

E, de aceea, o adevărată urare de anul nou ca legiuitorul — ori cât de covârșit ar fi de atâtea cerințe necrutătoare ale Țării înoite — să nu neglijeze nici pe aceea de a revizui, sever, pletora de dispozițiuni legislative, confuse și amestecate, ce au cârmuit până acum viața economică; și de a întocmi un cod unitar și lămurit, scurt și cuprinzător, al monedei și devizei naționale.

Și acum, cercetând mai de aproape cronica judiciară a anului încheiat în legătură cu acest paragraf, mai desprindem o constatare deopotrivă de semnificativă.

Marile afaceri — ca și cele curente — de devize, și beneficiarii lor, au desvăluit o anumită categorie de inși.

Traficanții aurului românesc — stors din sătucurile obidite, în chip de salbe, din mizeria orășelelor și din bezna și suferința periferiilor marilor orașe.. în chip de jubilări, napoleoni, etc.. — s'au recrutat dintre... „aceiași"

Fie că devizele s'au manipulat fraudulos prin suspectele „birouri de voiaj" ventuze; fie că s'au traficat prin bursele negre, răsădite cu cinism numai în jurul B. N. R.-ului, ba chiar în poarta B. N. R.-ului; fie că s'au operat prin exporturi sau importuri clandestine ticluite de personalul (coada de topor) al Wagon Litsului; — întotdeauna însă, pirații din umbră, demascați în cele din urmă, au fost tot dealde... Lascăr Leizer Lazarovici (Oficiul Român de Turism); I. Allschek, I. Kahană, Al. Faller & Co. (Mercur); Solomon Hasenfert, Al. Bauer & Co.; Louis Heinrich Boulheur, Fima Haim, Lupu Goldstein, Haim Erich, A. Micu Canetty (aceștia negociau chiar cecuri false, siguri că victimele nu vor avea curajul părei... de frica propriei răspunderi); Efraim Hasmer, Iosif Shwartz, Solomon Leon, Manase Ghen, Benj Sassone, Haim Behar, Klappholtz Leo; Cerbu Gustav, Badoux Heinrich, Heinrich Campus, M. Sontag, Ed. Rottner, Sol. Warscer, S. Kremner, P. Diamant, rabin Em. Klein, comisar Vechiu V. ș. a. (șantaj în... numele legii!) G. Pitanos, I. Halcoussy, Eman. Sculumbridis, (export prădalnic de devize pe bază de facturi de importuri fictive), Roza și Iuda Grünberg, E. Gondacuri, P. Teodosatos, Mauriciu Haimovici, D. Klujesz, Eug. Katz.. ș. a.

Tot așa și cu traficurile de aur, făptașii principali predați boxei corecționale au fost: Aladar Deutch („omul cu stokurile ascunse în firidele cabinetelor de toaletă din trenuri), L. Goldenberg, A. Wessenberg, Max Scheuermann Sol. Lupu Comisioneru (specialist odinioară în incendierea cu dichis a întreprinderilor asigurate în... lire sterline), Șmil Șmilovici, Mendel Schächter, Paul Oberman, Samuel Vernescu (trafica chiar aurul din steampurile creștinilor nevoiași din străfundurile Arieșului), Mayer Finkelstein, Sami Lemkovici, Șmil Elonitz ș. a.

Câteodată de origine etnică maghiară, alteori polonă, rar... turcă (nici n'ai crede), întotdeauna însă evrei, coloanele cronicei noastre au fost cuprinse — un an întreg — în capitolele traficanților de devize doar de ei.

Numai de ei!

FALIMENTE ȘI BANCRUTE, SPECULE ȘI SABOTAJ

Inscăunarea regimului naționalist la cârma țării — chiar dela „Goga" încoace — a însemnat, pe planul comerțului și industriei, o reducere a falimentelor: și ca număr și ca valoare a pasivelor.

Acțiunea penală întreprinsă contra falițiilor a împins totuși, în judecata instanțelor corecționale, cam acelaș gen de infractori.

Statistica e chiar foarte elocventă.

Și se impune stăruitor atenției legiuitorului în anul ce începe.

Examinarea statisticei speculanților și.. sabotorilor.. (doamne! cât de potrivit barbarism pentru barbaria acestor criminali ai restriștei ce străbatem!) ne duce la aceiaș constatare ce reclamă aceiaș atenție:

Comerțul națiunei, și în cronicile falimentelor și în înfierarea speculanților de diverse rosturi și calibre, se dovedește bântuit de aceiaș mizerie — asupra căreia zadarnic scriem în fie ce zi, și în fie ce an, în aceste recapitulări — a invaziei străinilor.

Pe sponci alegem câtiva: Legg Mèrsi, N. Paves, N. Kornea, G. Bayer, Șt. Kirkorian, fr. Mizanian, Ad. Hermann, Fani Zuckermann, C. Toghis, Mathei Prolics, Mișu Eschenasy, M. Weiss (Balcania), Isidor Fuchs, (Textila Națională) fr. Filkenstein fr. Iancu Moscovici (Belle Rose), etc...

Pașaportarii comerțului românesc constituesc viermina vieții noastre economice.

Fie ca anul ce începe să aducă remedii temeinice în această direcție adică: ridicarea românilor în toate rangurile și ramurile economiei naționale și ocrotirea efectivă a acestei opere de românizare, prin legi bine gândite și prin credite la timp acordate.

DESCHIDEREA ANULUI NOU JUDECATORESC

..S'a făcut, ani și ani, potrivit unei tradiții binecuvântate ce prinsese și vad, și stimă și solemnitate, în Ianuarie, la reluarea activității judecătorești după vacanță.

Cârmuirea apusă la 6 Septembrie 1940 a stricat însă și această orânduire.

Și a impus „deschiderea anului judecătoresc" nu deodată cu pretorii romani, despicatori de orizonturi ci deodată cu școlile primare, la 15 Septembrie!

Ni s'au făgăduit — în primele zile ale acestui an, epocal în istoria României Noui — o seamă de reforme și prefaceri în legile și oamenii justiției.

N'ar fi bine, oare, ca printre aceste înnoiri să se prenumere și readucerea sărbătorii deschiderei anului judecătoresc la „locul" ei, din care nu trebuia nici un moment urnită?

Este, totodată, ULTIMUL NOSTRU CUVANT, ca nație, în anul ce s'a încheiat — cu toate suferințele lui, cuvenite și necuvenite — la 31 Decembrie 1940.

Căci deacum, în anul ce a răsărit, în pârg binecuvântat de Dumnezeu, de înviorare, VA CUVÂNTA FAPTA.

ENERGII CE TREBUESC FOLOSITE

Din inițiativa prefectului de până acum al județului Tecuci, s'a întemeiat în capitala județului, în cadrul „Ajutorului legionar", o „școală practică legionară de meserii", al cărei rost este să formeze meseriași practicieni din cei vreo 200 de copii în vârstă de 8—16 ani, din oraș, cărora familiile sunt în imposibilitate de a le procura strictul necesar.

Pornind dela porunca „ajută-ți fratele căzut în nenorocire", se pășește astfel mai departe pe acest drum, dând nu numai un ajutor trecător unor copii năpăstuiți de soartă, ci făcând dintr'înșii oameni de nădejde, cari la rândul lor, să poată fi de folos țării și de sprijin și ajutor semenilor lor.

Prin acest exemplu, care nu e singurul, se arată în faptă concepția creatoare a ajutorului, care nu este și nu trebue să fie aceea de pomană, dată celui în nevoie de omul cu dare de mână, ca să-și manifeste sentimentele creștinești.

Nu! Ajutorul are un rost mult mai mare. Ajutorul trebue să fie o școală a solidarității, trebue să fie mâna frățească întinsă celui căzut, nu spre a-l mângâia în durerea lui, ci spre a-l ridica dintr'însa, spre a-l face un element folositor, creator. Cel căzut e semenul nostru la chip și la suflet. Și trebue ridicat alături de noi, spre a fi semenul nostru și la faptă.

Cel care ajută nu trebue doar să aline suferința celui căzut; el trebue să-l cerceteze îndeaproape, să-i pătrundă sufletul, să-i cunoască resursele de viață și de muncă — descoperind adesea nebănuite talente și posibilități de energie în plus, o minte și două brațe noui, într'o țară în care sunt atâtea de făcut, pentru realizarea unui măreț destin românesc.

Omul nu trebuie ajutat să nu moară; ci trebue ajutat să creeze. Altfel, ajutorul n'are rost. Căci valorează infinit mai mult omul care moare știind de ce moare, decât cel care trăiește neștiind de ce trăiește.

Sunt atâtea de făcut în țara asta, încât zeci de ani nu vor mai prididi cei cu dragoste de muncă în slujba ei, clădind din zori și până'n seară și transformând fiecare colț într'un șantier. Numai drumurile, ca să le facem toate folositoare, și ne trebuesc ani și ani. Dar ca să exploatăm bogățiile, să punem în valoare toate ogoarele, pădurile și stâncile munților, apele și bălțile, și mai ales omul să-l educăm, să-l formăm astfel încât să producă nu numai strictul necesar pentru existența lui adesea mizerabilă, dar pentru măreția țării, care trebue să strălucească în veac!

Sunt atâtea jimble, cari pot fi ridicate cu o sforțare, încât e păcat să dai o adevărată luptă ca să iei pâinea din mâna fratelui tău.

Fiecare om să-și cerceteze și să-și verifice posibilitățile, și va găsi într'însul atâta energie creatoare, va găsi în el ascunsă atâta forță de inițiativă! Să nu le lase să lâncezească. Să le deștepte, să le pună la înfăptuiri.

Inițiativele nu trebue să vină dela stat. Ele pornesc dela indivizi, cari sunt celulele națiunii. Statul doar le priveghează să se încadreze în destinul neamului: să fie adică folositoare țării, nu distrugătoare sau pierdute zadarnic.

Prefectul dela Tecuci a observat un rău. Și a pornit la îndreptarea lui.

In alte părți se vor lua alte inițiative. Un prefect, un primar, un funcționar, un particular, să se întrebe în fiecare săptămână sau lună măcar, dacă nu zilnic: ce am făcut eu în timpul acesta? Să se mustre singur cel ce a putut să facă și n'a făcut și să se îndrepte. Iar ceice pot să facă, să ia cu ei și pe cei cari n'au tăria și n'au inițiativa și să-i facă să poată.

Sunt atâtea de făcut în țara asta, încât e păcat pentru fiecare om care nu știe să fie folositor și pentru fiecare zi nefolosită.

LIVIU MIRESCU

Dela Asociația Scriitorilor Militari

Asociația Scriitorilor Români Militari s'a întrunit la sediul „Centralei Caselor Naționale" din București (calea Victoriei) spre a-și fixa atitudinea față de acțiunea de solidaritate națională afirmată în ultimul timp de asociațiile de ostași și foști ostași, de toate categoriile, ai Țării, grupate sub președinția și comandamentul unic al generalului G. Băgulescu.

Au luat parte numeroși scriitori militari, între cari d-nii generali Economu, Dabija, Macovescu, Manolescu, amiral Negru, col. Chiru ș. a.

Și după discuții fixate în tâlcul lor prin cuvântarea d-lui general G. Băgulescu, s'a decis cu impresionantă unanimitate integrarea grupării și Societății Scriitorilor Militari în Comandamentul Luptătorilor.

Suspendarea funcționării pregătirii premilitare sub actuala formă

Textul decretului-lege

„Monitorul Oficial" No. 13 cu data de 16 Ianuarie a. c. publică următorul decret-lege:

General ION ANTONESCU
Conducătorul Statului Român
și
Președintele Consiliului de Miniștri,

Având în vedere raportul d-lui subsecretar de Stat al Armatei de Uscat pe lângă Ministerul Apărării Naționale cu Nr. 3.911 din 14 Ianuarie 1941,

In baza dispozițiunilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie și Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940,

Am decretat și decretăm:

DECRET - LEGE
pentru suspendarea funcționării pregătirii premilitare sub actuala formă

ART. I. — Se suspendă, cu începere dela 1 Ianuarie 1941, funcționarea Pregătirii Premilitare, prevăzută prin I. D. R. Nr. 1.329 din 8 Mai 1934, până la noua reorganizare a acestei institutiuni.

ART. II. — Cadrele actuale și personalul existent al formațiunilor premilitare rămân mai departe în organizarea formațiunilor premilitare, fiind folosite după ordinele Marelui Stat Major.

ART. III. — Fondurile și materialele existente ale Pregătirii Premilitare rămân la dispoziția formațiunilor premilitare.

ART. IV. — Toate amenzile date pentru lipsa dela ședințe a premilitarilor și neîncasate până la data publicării prezentului decret-lege se anulează.

ART. V. — Ministerul Apărării Naționale - Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat, împreună cu Marele Stat Major vor studia și propune noua reorganizare și funcționare a Pregătirii Premilitare.

Dat în București la 14 Ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român
și
Președintele Consiliului de Miniștri,
General ION ANTONESCU

Subsecretar de Stat al Armatei de Uscat,
General de Divizie, C. Pantazi

Raportul d-lui subsecretar de Stat al armatei de uscat către Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri

Domnule General,

Conform dispozițiunilor decretelor-legi nr. 3.052 din 5 Septembrie și nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940;

Am onoare a înainta pentru aprobarea și semnătura d-voastre probarea și semnătura d-voastre alăturatul decret, relativ la suspendarea funcționării Pregătirii Premilitare sub actuala formă.

Credem necesar a face să înceteze funcționarea, până când o nouă organizare rezultată din o nouă concepție izvorîtă din realitățile românești actuale va fi gata, pentru următoarele motive:

1. Starea înapoiată și variată de pregătire culturală și sufletească în care se găsesc tinerii recrutabili, pedeoparte; iar pe de alta timpul redus al serviciului sub arme, a impus și în țara noastră crearea instituției premilitare, care a luat ființă în anul 1934 prin legea P. P., publicată în Monitorul Oficial nr. 107 din 11 Mai același an, având de scop o mai bună pregătire a viitorilor soldați, în vederea serviciului militar.

Un regulament al acestei legi, publicat în Monitorul Oficial nr. 32 din 7 Februarie 1935, a desvoltat și ompletat această lege.

2. Pregătirea Premilitară, organizată conform acestei legi, nu a dat rezultatele dorite, din următoarele motive:

Concepția de organizare și funcționare a acesteia a fost dela început greșită.

In loc să se ocupe de înlăturarea lacunelor cultural-educative ale viitorilor ostași și desvoltarea anumitor aptitudini speciale fizice și sufletești, care să-i facă mai apți a primi în scurt timp instrucția militară sub drapel, pregătirea premilitară s'a ocupat într'o largă măsură de cunoștințe militare la domiciliu, ceeace este de drept în atribuțiunile armatei. Din această cauză, la care se mai adaugă calitatea slabă a instructorilor rezerviști, nepuși la punct cu instrucția militară, a rezultat o defectuoasă pregătire a tinerilor premilitari, ceeace a creat și mai mari dificultăți armatei, având de luptat în primul rând cu înlăturarea tuturor greșelilor învățate, în timpul pregătirii premilitare.

Din aceste motive, primul contact al tinerilor cu ofițerii armatei s'a soldat dificitar, înainte chiar de a îmbrăca haina militară, ceeace, se înțelege, nu este nici în avantajul lor și nici al instrucției.

Incadrarea I. P. P. nu a fost la înălțime, atât din cauza numărului redus de instructori (ofițeri), ce i s'au pus la dispoziție, armata fiind ea însăși în suferință din acest punct de vedere, cât și din considerațiuni calitative, armata detașând la P. P. elemente nu dintre cele mai bune.

Lipsa de fonduri suficiente, deoarece I. P. P. era alimentat din bugetul armatei și anume dela capitolul „Instrucție", buget insuficient chiar numai pentru pregătirea de războiu a unităților.

Timpul acordat pentru această pregătire nu a fost în acord cu epocile de muncă și de repaus ale neamului; mai mult, a contravenit unor elementare reguli de educație creștinească, întrebuințând Dumineca și sărbătorile.

Din această cauză au rezultat foarte multe absențe sancționate cu amenzi, care s'au ridicat până la suma de 57.000.000 lei. Instituția a devenit astfel nesimpatizată.

Mai mult de 60% din aceste amenzi sunt încă neîncasate, ceea ce fără îndoială necesită o imediată amnistiere.

Dacă și d-voastră împărtășiți punctul nostru de vedere, vă rugăm a semna alăturatul decret.

Primiți, vă rugăm, d-le general, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Subsecretar de Stat pe lângă departamentul Apărării naționale pentru armata de uscat,
G.ral de divizie C. PANTAZI

VERIFICAREA SITUAȚIEI MILITARE A MEDICILOR, VETERINARILOR ȘI FARMACIȘTILOR

COMUNICAT

In urma verificărei situației militare a medicilor, veterinarilor și farmaciștilor, s'a constatat că parte din medici, veterinari și farmaciști nu au răspuns la Comunicatele date prin presă în lunile Septembrie și Octombrie 1940.

Toți medicii de rezervă, indiferent de origină, precum și dacă sunt sau nu înscriși în controalele armatei, vor comunica imediat, prin scrisoare recomandată (sau raport scris, prin unitățile respective pentru cei concentrați) direct M. St. M. Secția I-a biur. sanitar, următoarele date:

1. Numele și pronumele.

2. Locul și data nașterii (anul, luna, ziua).

3. Origina etnică.

4. Localitatea unde este stabilit și exercită profesiunea, strada și numărul; pentru cei cu domiciliul provizoriu vor indica actualul domiciliu, urmând ca după fixarea definitivă a domiciliului să anunțe M. St. Major secția I-a biur. sanitar.

5. Specialitatea.

6. Instituția unde profesează.

7. Gradul și data înaintărei în acest grad.

8. Unitatea căreia aparține.

9. Numărul de zile de concentrare executate dela 15 Martie 1939 până în prezent și unitatea sau unitățile în care le-a executat.

10. Dacă e sau nu mobilizat pentru lucru pe anul 1940/941 și în caz afirmativ va explica:

a) Numărul ordinului de mobilizare pentru lucru.

b) Comandamentul Teritorial care l-a eliberat;

c) Instituția pentru care a fost mobilizat pentru lucru.

Pentru cei ce nu vor trimite aceste date cel mai târziu până la 1 Februarie 1941, se vor lua măsuri pentru anularea liberei practici, ca unii ce nu se mai găsesc în țară și vor fi sancționați.

MUNCĂ ȘI PATRIOTISM

D. Radu Cosmin a ținut o conferință la Universitatea Ateneului Român vorbind despre „Muncă și patriotism".

La început, d-sa a făcut definiția muncii și a dat câteva exemple de muncă stăruitoare care a învins toate piedicile.

Apoi a continuat:

Neamul românesc și patria noastră au dăinuit prin muncă uriașă și prin năzuința către un ideal de îndeplinit, România Mare.

Războiul de întregire ne isbândise visul. Din baia lui de sânge și de flacări am ieșit cu întregirea granițelor, dar și cu prăbușirea sufletelor. *„Auri sacra fames"*, pofta de îmbogățire fără muncă înebunise toată lumea. Partidele politice se supralicitau în făgăduieli criminale. Mulțimea orbită alerga în prăpastie. Toți voiau să ajungă milionari peste noapte. Adevăratele valori ale țării iubitoare de neam, la fund!

Nimeni nu mai muncea pentru patrie. „Vițelul de aur" stăpânea marea sarabandă a închinătorilor.

Din cenușa vechei țări un Mântuitor îndurerat, dar cu braț de oțel, se strădue să ridice pe picioarele ei, Patria.

O armată de verde sănătate îl înconjoară cu încredere și respect. Ea n'are ca deviză huzurul, ci munca constructivă închinată neamului și Patriei: Inapoi la virtuțile strămoșești! Inapoi la dragostea și cinstirea Patriei.

FAINA DE Aur HERDAN PENTRU COZONACI și PLACINTE